

Zdroj : <http://hp.ujf.cas.cz/~wagner/popclan/vakuum/vakuum.html>

Vesmír jako přerostlá fluktuace vakua

[Fyzika](#) | 19.07.01

Časové asymetrie na kvantové úrovni, které souvisejí s rozpadem kaonu a CPT symetrií, vedou k úvahám o tom, že na **mikroúrovni nemusí platit zákon zachování energie**. Co z toho vyplývá? Protože přes Planckovu konstantu neurčitosti je ene ...

[+](#) [Sdílet](#) [f](#) [t](#) [✉](#)

Časové asymetrie na kvantové úrovni, které souvisejí s rozpadem kaonu a CPT symetrií, vedou k úvahám o tom, že na mikroúrovni nemusí platit zákon zachování energie. Co z toho vyplývá?

Protože přes Planckovu konstantu neurčitosti je energie svázána právě s časem, nemůže být **v malých časových úsecích v intervalech menších než „Planckův čas“** ... vlastně zaručen zákon zachování energie. Díky náhodným fluktuacím čeho ?, vakua... a vakuum je co ? je to „prostý časoprostor“ ; znamená to že fluktuace vakua jsou vlastně vznik a zánik vlnobalíčků toho časoprostoru, tedy je to „vřící vakuum“ což znamená, že se zde chová časoprostor „chaoticky“ v matematickém smyslu křivení dimenzí veličin (dvou veličin a jejich dimenzí). Vřící vakuum je „dynamický stav proměn křivosti“ dimenzí toho časoprostoru : vznikají zanikají vlnobalíčky bizarních charakteristik ...; kdysi po Velkém Třesku také panoval tento „chaos“, toto „vření“ časoprostoru, tedy tato dynamická proměna křivosti dimenzí a v tomto „prostředí“ chaotických výrobků = vlnobalíčků (jistých konkrétních charakteristik) vyskakovaly některé vlnobalíčky jakožto „trvalé už neměnicí se strukturální sestavy = klony“ a těmi jsou elementy prvopočáteční jako je foton, elektron, (mion, tauon), gluon, neutrino apod. To jsou vlnobalíčky, které v té vřící pění časoprostorové, která mění „živelně“ své stavy, své parametry, své matematické charakteristiky, která „vyrábí“ nespočet chaotických (možná i programových) sestav vlnobalíčků, tak tyto jmenované se) mě z neznámého důvodu) staly neproměnnými ve svém „vlnobalíčkovém tvaru“ a tedy i své charakteristice fyzikální. Prostě najednou se z nekonečných (matematických) možností tvarů-stavů vlnobalíčků „vyčlenily, vyseletovaly jisté vlnobalíčky takové, které už zůstaly v „neproměnném stavu“ (jiné vlnobalíčky „vyskakující“ v té pění možností vznikly a okamžitě zanikly jakousi anihilací) Možná dodnes panuje ve vakuu stále projev dynamického chaosu křivení dimenzí, ve kterém „vznikají-zanikají“ vlnobalíčky a tedy nezůstávají v čase neměnnými, nejsou „vybrány“ do posloupnosti klonů, do posloupnosti takových vlnobalíčků, které „se hodí“ jedné z „vybraných“ posloupností od Třesku. Určitě to souvisí s nějakým zákonem, který po Třesku začal „vybírat“ několik prvních „členů posloupnosti“ náhodně, ale pak už nikoliv náhodně, ale každý další člen té posloupnosti se musel „podřídít“ stavu a vlastnostem a schopnostem, a fyzikálně-chemickým „potřebám“ v dané nově se rodící posloupnosti „vybraných“ vlnobalíčků. První klony-vlnobalíčky „vybrané“ jsou možná náhodně, ale pak už nastupuje jakési pravidlo, jakási zákonitost „vztahů“ vybraných klonů, vztahů fyzikálních, posléze chemických a potom, biologických atd. Posloupnost o které mluvím není dílem „dikce“ Někoho, či Něčeho, je to I N D I V I D U Á L N Í posloupnost, která „se náhodně

vybrala“...ovšem po několika krocích „do posloupnosti“ už se musel další krok-pokrok stimulovat, vybírat, korigovat, musel respektovat chování stavů předešlých – vybraných. je možné si jaksi vypůjčit energii z ničeho.

Dokonce i vakuum tedy jaksi **vře energií**, vře progresivními změnami stavů křivení dimenzí Veličin, (což je vlnobalíčkování jakožto jev prvotní, energie jakožto jev druhotný) tj. tvorbou vlnobalíčků. Celých 14,24 miliard let co Vesmír existuje to vakuum vře, jenže už vyrábí (to vakuum = časoprostor) vlnobalíčky-klony, kteře se nezakotví na oné posloupnosti, která se už od Třesku rekrutovala v té (základní) podobě v jaké se selektivně rekrutovala. má něco na způsob klidové energie a dochází v něm k fluktuacím. **Fluktuace energie** spíše „fluktuace“ časoprostoru, což je dynamika křivení dimenzí a produktem jsou vlnobalíčky (vlnobalíček, který se neuchytí jako klon do posloupnosti stavů je pak „virtuální částici“) může dokonce vést i ke vzniku páru částice-antičástice. **Z vřícího vakua, “z ničeho”, mohl takovou fluktuací povstat i sám vesmír.** O.K., jak jinak >lépe< může dosavadní poznatky o vesmíru popsat fyzik, který nezná mou HDV ??! Ono „vřící vakuum“ není nic jiného než dynamická proměnlivost křivení dimenzí Veličin (Délky a Času), které „chrlí“ vlnobalíčky jakožto „virtuální páry“ = „vřící vakuum“ = časoprostor na mikroúrovni (možná i jiné páry, které vznikají a hned zanikají), „virtuální“ proto že nejsou vyselektovány do **reálné** posloupnosti „klonů“ (vlnobalíčků - klonů, které se už nemění, už se neproměňují). Ano, Vesmír mohl povstat „takovou fluktuací“ ...ano, vesmír po-big-bangový je stavem „chaosu“ čp na Planckovských škálách tvorby stavů-vlnobalíčků a následně sestavování posloupností změn-proměn křivostí dimenzí, které byly (Vesmírem do vývoje) „vybrány“ ...; vřící vakuum tedy není „nic“ z kterého by Vesmír vznikal ; vakuum je stav čp kdy před Big-bangem byl ten časoprostor plochý nezakřivený (tedy bez hmoty, bez polí) a po Big-bangu nastala dynamická proměna stavů dimenzí, které se začaly křivit...podle pravidla střídání symetrií s asymetriemi Tato teorie by oproti stávajícím představám měla jednu výhodu: odstraňovala by singularitu, O.K. Ve Třesku nevznikl Vesmír, ale velký třesk je pouze „změnou stavu“ **předešlého na následující** ..., ve Velkém Třesku byl zahájen proces změn symetrií a asymetrií poměrů nejednotkových na dimenzích délkových a časových ; tím se „rozběhlo“ odvíjení času, tok času, protože $v < c = 1/1$, což je nejednotkový poměr ke srovnání jednotkového poměru. K pochopení by se to dalo říci laicky-zjednodušeně-lapidárně tak, že : Po Třesku „vše“, co má menší rychlost než c, to hmotní. Hmotnost je v l a s t n o s t stavu časoprostoru. Singularitu, tedy stav, kdy neplatí/nedávají smysl známé fyzikální zákony. Domnívám se, že nejde o singularitu „matematickou“, ale spíše o akt „změny stavu“, stavu čp **předbigbangového na stav následný pobigbangový.** Právě modely vesmíru **bez singularity** se ve svých posledních pracích hodně zabývá Stephen Hawking.

Osobní a poněkud povrchní analogie, která by snad mohla vysvětlit, proč existuje "spíše něco než nic" :-): nicota by byla jako zcela klidná hladina. „Nicota“ by byla jen stavem časoprostoru, ve kterém nejsou pole ani hmota, tedy je to stav nekřivých dimenzí, stav **plochého čp.** Je ovšem pravděpodobnější, že **hladina** (čeho, že ?) bude nějak náhodně zvlněná. Na otázku, proč existuje něco a ne nic, by tedy šlo odpovědět, že **“nic” je zřejmě nestabilním stavem - a protože v něm neplyne čas,** ano, ve stavu před Třeskem čas neplynul, byl tam časoprostor v jednotkovém stavu $c = 1/1$, resp. $c = 1^3/1^3$ **vlastně pořád existuje něco.** Před Třeskem i po něm. Ale před Třeskem mohl být vesmír také v nestabilním stavu, tedy : Už v tomto stavu Před-třeskovém mohlo existovat pravidlo-zákon o střídání symetrií s asymetriemi, a...a to pak lze kvalifikovat-interpretovat filozoficky do názoru, že toto „něco“ před big-bangové mohlo mít ještě „starší“ stav, stav „Nic“, které se „v Něco“ změnil. Stav „nic“ a „něco“ jsou možná také na posloupnosti vývoje změn, i posloupnosti střídání sym. s asym.

Původní **idea vesmíru** jako fluktuace vakua by vyžadovala stejné množství hmoty jako antihmoty, Pozor...; po Velkém Třesku nastal krok asymetrie (vstup varianty jedné ze dvou)

a to takový, který vedl k této variantě Vesmíru, v níž nastal nejednotkový poměr intervalů na dimenzích a to tento : $v < c = 1/1 \dots$ čili jmenovatel u „v“ je vždy větší než číselník. Po Třesku mohla nastat i druhá varianta kdy číselník by byl větší než jmenovatel, pak by to byl jiný Vesmír, tedy asi prostor by byl „časor“ a plynula, odtikávala by délka namísto času... (?) ; dnešní stav, dnešní podoba Vesmíru má svou „antihmotu“ za oponou, v sousedním kvadrantu os x,y,z dimenzí. což ve známém vesmíru evidentně neplatí. Naše částice „zaskakují za oponu“ do antivesmíru také jen „kouskem“ své časové existence právě tak jak opačně antičástice vstupují-vyskakují do našeho vesmíru z „existence za oponou“ jen na malý časový interval ... Pokud se však na věc podíváme z hlediska energií, je možné, že celková energie vesmíru je vlastně nulová: kladná "energie hmoty" je vyvažována zápornou gravitací. Skutečně, energie vztažená ke gravitační síle se někdy uvažuje jakoby se záporným znaménkem. **Takže je otázka, zda vesmír je tedy vůbec něco jiného než ono nic :-).** Ne nic, ale stav před Třeskem jakožto „sólo-stav“ se po Třesku mění na dva stavy (symetrické) : svět a antisvět ; oba stavy jsou ve svých kvadrantech 3+3 dimenzí... a náš pozorovatelný svět s hmotou (oproti antihmotě) zahajuje asymetricky v tom „prvním postupovém kroku“, protože mu chybí ta antihmota, která „přešla“ do „vedlejšího“ vesmíru „za oponu“ do sousedního kvadrantu.

Ne nechybí tu antihmota, pouze Vesmír po Třesku řeší **rozdělení** časoprostoru na dvě větve : Svět a Antisvět, (první a druhý kvadrant 3+3dimenzionálního časoprostoru) kde ve Světě je zahájena výroba hmoty, v Antisvětě (ve vedlejší kvadrantu) to je antihmota.

.....